

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 270

гр. Пловдив, 09.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ в закрито заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Ал. Цанкова

като разгледа докладваното от Силвия Ал. Цанкова Частно наказателно дело № 20235300200402 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по чл.243, ал.5 от НПК.

Образувано е по жалба на С. Г. П., Г. Д. П., М. Д. П., С. Д. П., М. С. П. и Ж. С. П., в качеството им на пострадали по ДП № 182/2020г. по описа на Отдел „Криминална полиция“ при ОДМВР гр. Пловдив, против постановление на Окръжна прокуратура гр. Пловдив за прекратяване на наказателното производство, водено за престъпление по чл.115 от НК. В жалбата се излагат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на атакувания прокурорски акт, като се формулира искане за отмяна на постановлението и връщане на делото за допълнително разследване.

Пловдивският окръжен съд, след като се запозна с изложените в жалбата доводи, мотивите на постановлението, предмет на обжалване в настоящото производство и с приложените към делото материали, прие за установено следното:

Жалбата процесуално допустима, понеже е подадена в законоустановения срок от лица, които имат надлежната легитимация да атакуват прекратителния прокурорски акт. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Досъдебното производство е отпочнало на 13.07.2018г., срещу неизвестен извършител, за това, че на 13.07.2018г. в гр.Хисаря, обл.Пловдив, умишлено е умъртвил другиго-Д. С.ов П. от гр.Ямбол-престъпление по чл. 115 от НК.

В хода на разследването няма повдигнато обвинение по посочената правна квалификация. По делото е постановяван и предходен прекратителен акт от прокуратурата, който е бил отменен от Апелативен съд-Пловдив с указания за провеждане на допълнително разследване.

Предмет на настоящото производство е актуалното постановление на Окръжна прокуратура-Пловдив от 13.02.2023г., с което на основание чл.243,

ал.1, т.1, вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК е прекратено наказателното производство. В обжалваното постановление е възприето становището, че според събраните по делото доказателства не се установява да е било осъществено деяние, субсумирано под разпоредбата на чл.115 от НК, като са изложени и съображения относно липсата на престъпление по чл.123 от НК.

Недоволни от постановлението на прокуратурата, пострадалите С. П., Г. П., М. П., С. П., М. П. и Ж. П. са обжалвали същото, с твърдение за неговата незаконосъобразност и необоснованост, претендирайки отмяна на атакувания акт. Акцентираще се върху непълноценно изпълнение на указанията, дадени в отменителното определение на Апелативен съд-Пловдив, като се очертават две насоки, в които според жалбоподателите следва да се проведе допълнително разследване. Едната-касателна изследване на обстоятелствата, при които е осъществено процесното падане на починалия Д. П., а другата-относно изследване дейността на съответните служители от хотелския персонал, на които са били вменени задължения по гарантиране безопасността на гостите. Навеждат се доводи относно необходимостта от провеждане на допълнителни действия по разследването, като се изразява недоволство от извършените такива в изпълнение указанията на съда.

За да прекрати наказателното производство по делото, прокуратурата е приела за безспорна следната фактическа установеност:

За времето от 12.07.2018 г. до 13.07.2018 г. в хотел „Хисар“ гр.Хисар, се провеждал семинар на земеделските производители, организиран от фирма „Пионер“. Хотелът разполагал общо със 160 стаи, като крило „Стандарт“, което било ангажирано за професионалното събитие имало 100 стаи, разположени на четири етажа. Хотелът бил оборудван със система за контрол на достъпа, чрез която влизането и излизането в стаите ставало посредством чип-ключ или чип-карта. С този чип се заключвали и отключвали стаите, съответно се активирало и изключвало осветлението. Към периода на провеждане на семинара в част от стаите на хотела имало регистриран проблем, изразяващ се в невъзможна комуникация между стаите и компютъра, който записвал информацията. Това били стаи 123, 124, 125 и 126. За тези стаи не се събираща информация за влизане и излизане в тях, активиране и изключване на осветлението и климатизацията. Чиповете, съответни на тези карти, били в изправност-отключвали и заключвали стаите и активирали осветлението, но не подавали обратна информация към компютъра на хотела кога е било сторено това. Хотелът разполагал с асансьор и със стълбище към съответните етажи, като вратите от стълбището на хотела към съответните етажи стояли отключени.

Семинарът започнал в 16.30 часа на 12.07.2018 г. и лекцията продължила до около 18.30 часа. Участниците в събитието били 55 лица от цяла България, в това число и пострадалият Д. С.ов П., който бил настанен в самостоятелна стая № 245. За участниците била организирана вечеря в ресторанта на хотела с начален час 19.30.

След приключване на лекцията в 18.25 ч. П. отишъл в стаята си. В 18.46

ч. той напуснал стаята и отишъл в ресторанта. В същия хотел имало и нощен бар, разположен на ниво минус 1, който бил посетен след вечеря от голяма част от участващите в семинара. Пострадалият също отишъл в нощния бар, където седнал на сепаре с група от ямболския край-свид.К., свид.Л., свид.Т. и свид.К.. П. консумирал алкохол, както по време на вечерята, така и в бара на хотела, като според разпитаните свидетели, присъствали в бара, пострадалият видимо бил прекалил с алкохола.

В нощния бар, на друго сепаре, седали група от 9 участници от район София, между които Б.Б., Н.Г., И.К., С.П.К., И.М., В.Н., И.Д. и двама съпрузи.

Под въздействие на употребения алкохол П. с несигурна походка започнал да се разхожда из нощния бар, държейки бутилка уиски в ръка. Без покана, той се настанил в сепарето на непознатите за него участници в семинара от район София, като седнал между Н.Г. и И.Д. и започнал да сипва по чашите на компанията уиски, от бутилката, от която пиел, оливайки масата. Фъфлейки, инициирал разговор с Г., която се принудила да стане, при което П. пренасочил вниманието си към Д.. От другата страна на последната седал свид.В.Н., с когото също се опитал да разговаря П., като междувременно се навеждал близо до гърдите на Д. и това я притеснявало. Отправил ѝ и предложение за секс, което я принудило също да напусне сепарето и да се премести. Описаното поведение на П. срещнало неодобрението на свид. Н., който избухнал първия от сепарето на компанията от район София, а в отговор П. се опитал да го удари. Н. се предпазил и натиснал пострадалия назад в полулегнало положение, като демонстрирал нежеланието на компанията да общува с П.. Последният от своя страна се закарал на Н., че ако посети Ямбол, ще „яде“ бой и пренасочил вниманието си към другите маси, опитвайки се да завързва контакт с намиращите се там участници в семинара. Свидетелят В.Н., от своя страна, посетил сепарето на групата от Ямбол, където изначално седял П. и помолил свид.К. и другите от компанията да „усмирят“ малко своя познат. Свид.К. казал на П. да стои спокойно и да не прави проблеми и за известно време ситуацията се успокоила.

Около 01.00ч. свид. Н. К. заедно с П. Л. тръгнали да се прибират, като поканили и П. да се качва и да си ляга. Той тръгнал с тях, но видимо не желал да се прибира, поради което много скоро отново се върнал в бара и продължил да се разхожда и да търси контакт със седящите на сепаретата гости. Междувременно поискал отново да седне на масата на групата от София, но двама от мъжете не му позволили и прегръщайки го, завели П. към дансинга, където по това време се намирали С.К., И.Д., В.Н. и И.М.. Виждайки свид.Н., П. се насочил към него, демонстрирайки видимо намерение за конфликт, но Н. го изпреварил и му нанесъл два удара с юмрук в лицето. В резултат П. паднал на земята, а когато се изправил от носа и устната му течала кръв, част от която покапала по дрехите му и по земята на дансинга. П. започнал отново да налита към В.Н., отправил му и закарал, че ако го види в Ямбол, ще „яде“ бой. Ядосан от провокативното поведение на П., свид.В.Н. се опитвал да го отблъсне от себе си, при което нацапал с кръв ризата, с която бил облечен. Тогава се намесил и свид.И.М., разтървал ги,

хванал под ръка П. и в 01.53ч. го извел извън бара.

Излизайки от бара, П. посетил тоалетната, откъдето излязъл мъж, който влязъл в бара, а първият се опитал да го последва, но свид. И.М., който стоял до вратата, не го пушал. П. тръгнал с несигурна походка по стълбите нагоре като се опирал и държал за парапета. Олюлявайки се, спрял на 3-то-4-то стъпало, после слязъл надолу и влязъл в тоалетната, защото видял, че свид. М. влиза там. Последният искал да се измие, защото видял зацапването с кръв от П.. Дватамата излезли пред вратата на бара и започнали да се разправят, след което в един момент П. тръгнал по стълбите нагоре, сякаш да се прибира към стаята си, но пак се спрял на 4-тото стъпало и после слязъл до площадката пред тоалетната. С думи и жестове М. приканил П. да се прибере в стаята си, но вторият продължавал да досажда, отправяйки и закани. Свидетелят М. се ядосал и ударил три пъти П. в областта на корема и едва тогава в 02.00ч. на 13.07.2018г. вторият тръгнал нагоре по стълбите, олюлявайки се, като се държал за парапета, за да не падне. Най-прекият път към стаята на П. /№245/ бил от нощния бар по стълбите нагоре до втория етаж. Достигайки до площадката на втория етаж, вместо да завие надясно и през двукрилата дървена врата със стъкла да отиде до стаята си, П. продължил нагоре по стълбите. Стигнал до площадка с единична врата от бяла алуминиева дограма с надпис „служебен вход“, преминал през нея, изкачил още 9 стъпала и достигнал до площадка с дървена врата. Тя водела до таван, в който минавала инсталацията на хотела. Пострадалият влязъл в таванското помещение като си светел с мобилния телефон. От изпитото количество алкохол не можел да пази равновесие. Залитал, падал, подпирал се по стените и пода, пак тръгвал. Пострадалият установил, че се е объркал и излязъл на площадката пред вратата на тавана. Вместо да тръгне надолу, П. изкачил още 9 и още 7 стъпала и достигнал до двукрила бяла врата от алуминиева дограма, която извеждала на покривна тераса /конструкция/. Пострадалият излязъл на терасата. Не се чувствал добре и в близост до вратата повърнал. Избърсал се с предната част на тениската си, където преди това избърсал и кръвта от лицето си. В близост до повърнатото изпуснал и телефона си „Самсунг“. В двора на хотела светели лампи и П. тръгнал към края на покривната тераса, за да погледне. Заради употребеното количество алкохол, същият бил изключително нестабилен в походката си. Малко преди ръба на терасата той се спънал, от което паднала дясната му обувка, а самият той залитнал привеждайки се напред. Препъването било причина за увеличаване скоростта на движение на Д. П., която той не могъл да овладее заради количеството употребен алкохол, а не разполагал и с пространство, за да спре инерцията. Последвало повторно спъване в ръба на терасата, в резултат от което П. политнал надолу, падайки по гръб върху покрива на нощния клуб.

Междувременно, след конфликта с П., свидетелят М. се върнал в нощния бар. В 02.02ч. *** Н. Т. излязъл до тоалетните, за да вземе кофа и да избърше кръвта от дансинга. Забелязал, че и в коридора и по стълбите има капки кръв. Качил се нагоре, за да види до къде стигат те. След това се

върнал, взел парцала, изчистил първите 4 стъпала и коридора пред вратата, след което влязъл в бара, за да почисти и дансинга. В 02.22ч. колежката му С. се качила по стълбите и след три минути се върнала в бара, без да е възприела някаква нередност. В 02.51 ч. свид.В.Н. излязъл от бара и отишъл до тоалетната, след което отново се върнал в заведението, а в 03.28 часа напуснал окончателно заедно със свид.М., с който тръгнали нагоре по стълбите към стая 125, където били настанени.

Сутринта на 13.07.2018 г. около 06.30 часа свид.Р.М., който пушел на терасата на стая № 414 на хотел „Хисар“, където бил настанен заедно със семейството си, погледнал надолу и видял трупа на П. на покрива на нощния клуб. Свидетелят М. веднага отишъл до рецепцията на хотела и съобщил за видяното, след което заедно със свид.Д. отишли на покрива на нощния клуб. Свидетелят Д. установил, че П. няма признаци на живот, като подал сигнал в РПУ Хисар. На мястото на инцидента били изпратени полицейските служители А., Д., Ч. и А., пристигнал и екип на ЦСМП гр.Хисар, който констатирал смъртта на Д. П.. Свидетелят А. отишъл на третия етаж, който се намирал над мястото, където лежало тялото на пострадалия и открил дясната обувка на П., мобилния му телефон и следи от кръв и повръщано. Извършени били оглед на местопроизшествие, както и огледи на стаи № № 245 и 125, за което бил съставен надлежен протокол /л.32-53/. При огледа били иззети следи от тъмночервена засъхнала течност, обувка, мобилен апарат „Самсунг“, черен мъжки панталон, карирана мъжка риза, дънков панталон, синя тениска, мъжки обувки марка „Тенденс“, мъжки обувки № 44 черни велурени, 4 бр. банкноти с номинал 50 лв. Направени били и фотоснимки.

В хода на разследването били предадени дрехите на починалия Д. П., за което бил съставен надлежен протокол /л.177-178/, а именно: синьозелена тениска с къс ръкав с надпис „PACIFIC OCEAN“, бял спортен панталон с черен колан, синя спортна обувка с равна подметка с надпис „USPA“-лява, сиво-черни чорапи с надпис „FITNESS“, сиви слипове.

В хода на разследването била изискана и приложена по делото разпечатка от системата за контрол на достъпа на стая № 245, както и записи от камерите, разположени в хотела. Изпратени били четири компакт-диска, съдържащи записи от камерите в хотел „Хисар“ през инкриминирания период. Извършени били огледи на записите от тези камери, за което били съставени надлежни протоколи /л.271-303/.

От извършената в хода на разследването *тройна съдебномедицинска експертиза на трупа на Д. П. /л. 106-118 от ДП/* се установява, че при огледа и аутопсията били констатирани тежка черепно-мозъчна травма, изразяваща се в дифузна контузия на мозъчното вещество; оток на мозъка, обширен кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, импресионно счупване на черепа вляво; счупване на основата на черепа вляво; кръвонасядане на меките черепни покривки; разкъсно-контузни рани на главата вляво теменно; гръдна травма, изразяваща се в счупване на ребра вляво и дясно; наличие на кръв в двете гръдни половини, повече вляво; кръвонасядания на средостението и хилусите на двата бели дроба с разкъсвания на паренхима в залавните места

на двата бели дроба; контузии и оток на белите дробове; коремна травма, изразяваща се в разкъсване на черния дроб, наличие на кръв в коремната кухина; лицева травма, изразяваща се в травматичен оток на носа и горната устна на устата, разкъсно-контузна рана на горната устна на устата; счупвания на бодлестите израстъци на от девети гръден до първи поясен прешлен; разединяване на лявата кръстцово-хълбочна свързка с масивни кръвонасядания на меките тъкани в областта; дълбоки кръвонасядания на меките тъкани по задната повърхност на тялото, предимно вляво; охлузвания и кръвонасядания на корема и горните крайници; коронаросклероза; хипертрофия на сърцето.

Според експертното изследване, причината за смъртта на Д. П. е тежката съчетана черепно-мозъчна и гръдна травма, представляваща се с тежка дифузна контузия на мозъчното вещество и кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, както и с контузии и разкъсвания на двата бели дроба. За настъпването на смъртта са допринесли и коремната и тазова травма. Описаните травматични увреждания по трупа са причинени по най-общ механизъм на удар с или върху твърд тъп предмет. Начинът на причиняване на травматичните увреждания не е еднакъв.

Според вещите лица, лицевата травма, изразяваща се в травматичен оток на носа и горната устна на устата и разкъсно-контузната рана на горната устна на устата са причинени от директен удар в описаната област, какъвто има данни, че е нанесен на пострадалия преди инцидента. Същите не могат да бъдат обяснени с падане от височина в конкретния случай, поради локализацията на останалите травматични увреждания на противоположната страна на тялото. Тези травматични увреждания са със сравнително повърхностен характер и нямат пряка връзка с настъпването на смъртта на Д. П.. Обстоятелствата по местонамирането на трупа и зацапванията по дрехите потвърждават този извод. Тежката черепно-мозъчна, гръдна и коремна травма, са причинени при високоенергийна травма и имат инерционен характер, каквото е и вероятното падане на пострадалия от височина, /съобразно данните от огледа на местопроизшествието/. Установените травматични увреждания: контузията на мозъка и кръвоизлива под меките мозъчни обвивки, счупването на свода и основата на черепа, кръвонасядането на меките черепни покривки, разкъсно-контузната рана на главата вляво теменно, счупването на ребрата вляво и вдясно, контузията на белите дробове с разкъсването на паренхимата им, дълбоките кръвонасядания на меките тъкани по задната повърхност на тялото, охлузванията и кръвонасяданията по корема и горните крайници са причинени по директен механизъм от удар върху твърд тъп предмет или неговото тангенциално действие. Кръвонасяданията на хилусите на двата бели дроба, средостението и разкъсването на черния дроб се дължат на инерционната травма.

В обобщение на експертното изследване, вещите лица формулират становището, че е напълно възможно и вероятно всички травматични увреждания, без лицевата травма да са получени при падане от височина около 8 м /съобразно данните от местопроизшествието/. Най-вероятното положение при първия контакт на тялото с настилка след падането е било

по гръб леко вляво. Вещите лица са категорични, че Д. П. е бил жив при падането си на покривното пространство поради добре изразените белези на прижизненост-кръвоизливи, кръвонасядания, кръвотечение. Предвид установените травматични увреждания смъртта на Д. П. не е настъпила мигновено, а в рамките на минути след травмата. Няма основания да се приеме, че след падането на настилката П. е извършвал активни движения, придвижвал се е или е имал видими признаци на живот.

В изпълнение задължителните указания на Апелативен съд-Пловдив, по делото е проведено допълнително разследване, в хода на което е била назначена и изготвена *тройна комплексна съдебномедицинска и физична експертиза /м.2,л.54-82 от ДП/*, вещите лица от състава на която са проучили всички материали от разследването и са извършили нов оглед и нови замервания на МП. След съобразяване с констатираните по трупа на Д. П. увреждания, позата, в която е намерен, следите от кръв и биологичен материал, открити на МП и всички, релевантни за изследването обективни показатели, вещите лица са отговорили на поставените им въпроси. Според експертното изследване, от направените изчисления с помощта на приложения физически модел (Фиг.6.) и извършените експерименти с манекен се установява, че човек с ръст и тегло, отговарящи на Д. П., намиращ се в изправено положение върху терасата, от която е паднал, без външна намеса, при начална скорост $V_0=0,19$ (m/s). хоризонталното преместване на тялото би трябвало да е на не повече от 0,27 m от перпендикуляра, спуснат от точката върху терасата, на която се е намирал пострадалият преди падането върху асфалтовата козирка, което не се потвърждава от резултатите от предварителния оглед на местопроизшествието.

На същата фигура 6 е показано от каква височина трябва да скочи човек с ръст и тегло на П. в изправено положение, без външна намеса, за да падне тялото му на мястото, където е намерено. Изчисленията показват, че дори тялото да е паднало от не по-малко от 50 m височина при начална скорост $V_0 = 0,19$ (m/s), хоризонталното преместване на тялото би трябвало да е на не повече от 0,61 m от перпендикуляра спуснат от точката върху терасата, на която се е намирал починалият преди падането върху асфалтовата козирка. Според вещите лица, това означава, че тялото е паднало от площадката върху асфалтовата тераса в резултат на приложено външно ускорение.

По-нататък, експертното изследване е констатирало, че в момента на падането Д. П. се е намирал с лице към повърхността на падане в наведено положение или е бил приклепнал преди да полети надолу. В тази насока са направени допълнителни уточнения, според които, ако тялото падне от вертикално (изправено) положение без допълнително ускорение, с лице към повърхността на падане, то лети по парабола, а мястото на сблъсъка с повърхността винаги е по-далече от точката на пресичане на перпендикуляра, спуснат от точката на падане с равнината на удара. Размерът на хоризонталното отклонение (1.17) в такива случаи зависи от височината на падане (h) (Таблица 1). Ако починалият П. е бил изправен и е получил външно ускорение в резултат на удар отзад дори в областта на центъра на тежестта, той би получил ускорителна сила, която би го изместила

хоризонтално на максимално разС.ие върху плоскостта на падане, но падането би се осъществило върху предната повърхност на тялото и ударът в областта на главата би бил локализиран върху лицевата и челната ѝ повърхности. Данните от огледа на местопроизшествието са различни и не потвърждават такава хипотеза /блъскане отзад и привеждане в движение на типа „блъскане“/. Ако Д. П. е бил наведен или приклепнал на края на козирката и е получил удар или някакъв вид ускоряваща сила (бутане, тласкане или удар отзад), то центърът на тежестта остава много ниско. Колкото по-близо до центъра на тежестта (който се намира в областта на пъпа), е приложена ускорителната сила, толкова по-далеч тялото излита от перпендикуляра, спуснат от точката на падане към повърхността на падане. Обратно, ако ударът е приложен много по-високо или по-ниско от центъра на тежестта, обикновено движението на тялото е насочено надолу по права линия и тялото се приземява в точката на пресичане на перпендикуляра спуснат от точката на падане с равнината на удара.

При провеждане на експериментите за симулиране на случаи на падане на човек върху твърда повърхност с наличие на предшестващо ускорение вещите лица са констатирали, че всички точки на сблъсък, без изключение, са разположени не под нивото на външната тилна издатина и имат изразена тенденция към изместване в областта на ламбдовидния шев /тилно-теменно/. Сравнявайки локализацията на точките на сблъсък с дължината на траекторията и времето на падане на биоманекена, експертите са установили, че колкото по-бързо пада биоманекенът, толкова по-висока е точката на сблъсък, което е още един показател, че падането е било с ускорение. Така, ако Д. П. е паднал от терасата, без да е придадено на тялото външно допълнително ускорение, неговата начална скорост (1.12) и времето на падане (1.16) ще са съответно - $V_0=0,19$ (m/s), и $t_{\text{падане}}=1,37$ (s). За да достигне мястото, където е открит неговият труп при огледа, т.е. разС.ието L (1.17) по хоризонтала до мястото на падане $L\sim 3,22$ m, началната скорост трябва да бъде не по-малка от 2,3 (m/s), което представлява 8,28 (km/h), което е почти два пъти по-голяма скорост от скоростта, която развива пешеходец на равен терен при нормални условия. Отчитайки факта, че Д. П. се е намирал в съС.ие на алкохолно опиване и походката му /по данни на свидетелите от ДП/ не е наподобявала походка на равномерно движещ се пешеходец, вещите лица приемат, че най-вероятно е настъпило препъване, в резултат, на което едната обувка е изхвърчала от крака му и е продължила по посока на вектора на неговото движение, т.е. към ръба на терасата. До този момент П. се е движел бавно, залитайки и вероятно вниманието му е било ангажирано с мобилния му телефон. Голямата начална скорост от 2,3 (m/s), което отговаря на 8,28 (km/h), в момента на политането от козирката според експертното изследване може да означава, че вероятно препъване е причината за рязкото увеличаване скоростта на движение на Д. П., което е станало много близко до парапета на терасата. Това вероятно се е случило много рязко и Д. П. не е успял да овладее това фатално политане, поради съС.ието в което се е намирал (алкохолно опиянение, дезориентация, тъмнина и др.).

Съобразно находката на МП след първоначалното политане, според

вещите лица, починалият П. повторно се е спянал в парапета на терасата в резултат, от което е получил начална и ъглова скорост, инерционен и въртящ момент, чиито физични параметри при направените по-горе изчисления и диагностика напълно потвърждават местоположението на трупа на Д. П. при първоначалния оглед на местопроизшествието.

В хода на разследването са били назначени и извършени *съдебномедицински експертизи* на И.М. и В.Н., между всеки от които и починалия впоследствие П. е имало конфликт на инкриминираната дата. Така според експертното изследване на М., при прегледа му не са констатирани видими травматични увреждания по главата, шията, гръдния кош, корема, горните и долните крайници. Видно от експертизата на Н., на същия са установени охлузвания по двата горни крайника. По гръбната повърхност на дясната ръка в основата на четвърти пръст е установено овално охлузване с диаметър 0,4 см покрито с червеникава коричка на нивото на околната здрава кожа. По задно-вътрешната повърхност на дясната китка е установена драскотина с дължина 0,3 см. с характеристика на горната. По задно-вътрешната повърхност на левия лакът се установява драскотина със същата характеристика с дължина 4 см. Описаните травматични увреждания са причинени по механизма на удар или притискане с или върху твърд тѣп предмет или неговото тангенциално действие и е възможно по начин и време да са възникнали така, както съобщава освидетелствания, а именно при нанасяне на удар с лявата ръка с шамар по лицето.

От извършената *химическа експертиза* /л.149 от ДП/ за *определяне концентрацията на алкохол в кръвта* се установява, че концентрацията на алкохол в кръвта на Д. П. е била 2,51 промила.

В хода на разследването е проведена *съдебномедицинска експертиза на вещественни доказателства*, а именно:

1. карирана риза с бял, сив и син цвят с надпис „TEODOR“,
2. черен мъжки панталон с надпис „TEODOR“
3. мъжки черни велурени обувки с равни подметки - 44 номер
4. син дънков панталон с надпис „SUPERLADD DENIM“
5. синьо-бяла тениска с черна яка с надпис „DINO“
6. тъмносини обувки с надпис „TENDENZ“
7. мобилен апарат марка „SAMSUNG“
8. синя спортна обувка с равна подметка с надпис „USPA“ - дясна
9. бял спортен панталон с черен колан
10. синьо-зелена тениска с къс ръкав с надпис „PACIFIC OCEAN“
11. синя спортна обувка с равна подметка с надпис „USPA“ - лява
12. сиво-черни чорапи с надпис „FITNESS“
13. сиви слипове
14. марлен тампон със засъхнало червенокафяво вещество, иззет от земята под трупа
15. марлен тампон със засъхнало червенокафяво вещество, иззето от покрива на хотел „Хисар“

16. марлен тампон със засъхнало червенокафяво вещество, иззето от стълбищна площадка на втория етаж
17. марлен тампон със засъхнало червенокафяво вещество, иззето от стълбищна площадка на нощен бар
18. нокти от лявата и дясната ръка на Д. П.
19. поднокътното съдържимо, иззето с тампони от лява и дясна ръка на Д. П.
20. косми, иззети от главата на Д. П.
21. изсушена кръв на Д. П.
22. тампони, с които е иззето поднокътното съдържимо от лява и дясна ръка на И.М.
23. тампони, с които е иззето поднокътното съдържимо от лява и дясна ръка на В.Н..

От коментираното експертно заключение се установява, че кръвната група на Д. П. е 0/aB/ по системата АВО. Кръвната група на И.М. е A/B/. Кръвната група на В.Н. е АВ/0/. При извършените макро- и микроскопски оглед на обекти № 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13 не са иззети влакна и косми и микроследи. По обекти № 1,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17 има кръв и тя е човешка. По обект № 2 няма кръв. В човешката кръв по обекти № 1,4,5 са доказани „А аглутиногени“ и са доказани бета аглутинини. Кръвната група на човешката кръв по обекти № 1, 4 и 5 е A/B/ и може да бъде от И.С. М., който е с кръвна група A/B/, както и всеки друг с тази кръвна група и не може да бъде от Д. П., който е с кръвна група 0/aB/, както и от В.Н., който е с кръвна група АВ /0/. В човешката кръв по обекти № 7,8,9,10,11,13,14,15,16,17 не се доказват „А аглутиногени“ и се доказват алфа аглутинини и бета аглутинини. Кръвната група на човешката кръв по обекти № 7,8,9,10,11,13,14,15,16,17 е 0/aB/ и може да произхожда от Д. П., който е с кръвна група 0/aB/, както и от всеки друг с тази кръвна група и не може да произхожда от И.М., който е с кръвна група A/B/ и от В.Н., който е с кръвна група АВ/0/.

В хода на допълнителното разследване е назначена и изготвена ДНК-експертиза /т.2,л.140-152 от ДП/, при която е коригирана грешката, допусната при съдебномедицинската експертиза на веществени доказателства /подчертания текст по-горе в настоящото изложение/. Така според заключението на ДНК експертизата, кръвта по посочените обекти № 1 и 4 също произхожда от пострадалия /а не от св. Ив.М., по който не са и констатирани наранявания по време на събитията, предхождащи инцидента, видно и от експертното изследване/, а за обект 5 са установени единични алели, само в част от локусите, които са с много ниски нива, не подлежат на интерпретация и нямат идентификационна стойност.

От извършената дактилоскопна експертиза на 4 бр. дактилоскопни следи, иззети при огледа /л.112 от ДП/ се установява, че първа, втора и трета следа не са годни за идентификация, а дактилоскопна следа 4, иззета от алуминиева врата, водеща към стълбището-няма съвпадение в базата данни.

При проведеното дактилоскопно изследване /л.256 от ДП/ на следа №

4, иззета от алуминиева врата, водеща към стълбището се установява, че тази следа не съвпада с пръстовите отпечатыци на В.Н. и И.М., а при изследването на вещественото доказателство-мобилен телефон марка „Самсунг“ черен на цвят не са констатирани налични дактилоскопни следи /л.260 от ДП/.

Видно от извършената в хода на разследването *съдебно-трасологична експертиза /л.249-251 от ДП/*, от представените за изследване чифт обувки марка „U.S.POLO“ № 42 се наблюдават само нормални следи от износване на подметката. Друг вид следи, нетипични от нормалното износване, включително от влачене, застъргване и пр. не са установени.

В хода на допълнителното разследване е било извършено и полиграфско изследване /т.нар. „детектор на лъжата“/ на лицата И.С. М. и В.Б. Н., според което двамата с голяма степен на вероятност нямат съпричастност към случая. В обжалваното постановление прокурорът е отбелязал, че резултатът от въпросното изследване кореспондира с останалите събрани доказателства, който подход не може да бъде споделен от съда. Предвид липсата на доказателствена стойност на подобно изследване, съгласно действащото ни законодателство, недопустимо е съпоставянето на резултата от същото със събраните по делото годни доказателствени материали.

Предвид гореизложеното, правилен е изводът на прокуратурата, че по делото не се установява да е била осъществена деятелност, субсумирана под разпоредбата на чл.115 от НК, която да е причинила съставомерното последствие на коментирания престъпен състав. За да обоснове този си извод прокурорът е акцентирал върху липсата на доказателства за „умишлено влачене и бутане на П. от терасата на третия етаж на хотел „Хисар“ от друго лице“, както и неналичието на мотив за осъществяване на подобна деятелност спрямо него на инкриминираната дата от лице, находящо се в хотела. Необходимо е да се обърне внимание на подробно обсъдената в прокурорското постановление комплексна съдебно-медицинска и физична експертиза, назначена в изпълнение указанията на Пловдивския апелативен съд, която обосновано и пълноценно е изследвала обстоятелствата, при които е осъществено процесното падане на П., изключвайки причастието на чужда намеса. Същата е професионално изготвена с участието на специалисти от съответните научни области след пълноценно изследване на всички релевантни обективни данни и находки по процесния случай, като основание за дискредитиране на експертните изводи не е налично според настоящата съдебна инстанция. Ето защо не могат да бъдат споделени пространните обструкции на жалбоподателите относно изготвената в досъдебното производство комплексна експертиза и техните претенции за назначаване на друга такава с определяне на специалисти от БАН, а така също и възраженията относно броя на вещите лица от областта на физичната наука. Според съда, при изготвяне на коментираната експертиза са обсъдени аргументирано всички данни и въпроси, релевантни за случая, като липсват коментари в експертното изследване, от които да бъде обосновано становище, че участвалите в същото вещи лица, които са утвърдени специалисти в своите

области, не притежават съответните професионални знания, техника или опит за изготвяне на подобна експертиза. Нещо повече, в самото експертно заключение не се съдържа препоръка от вещите лица, или каквото и да било съмнение относно необходимост или поне възможност за провеждане на позадълбочено изследване с участие на специалисти от други области или дори други такива от същите научни дисциплини, каквато е утвърдената практика в случаите, в които експертите считат, че тяхната специалност, опит и пр. не са достатъчни за изпълнение на поставените задачи. Междувпрочем и конкретни оплаквания относно въпросното експертно заключение, с които да се обосновава действителна необходимост от назначаване на допълнителна или повторна експертиза, не са налични в жалбата. Ето защо, и съдът намира, че коректно прокурорът е формирал вътрешното си убеждение въз основа на заключението и на комплексната експертиза, която в синхрон с всички, събрани по делото доказателства, обосновава извода относно липсата на причастие на друго лице във фаталното падане на починалия П. от покривната тераса на инкриминираната дата. А коментираното заключение, изключващо външна намеса в падането на П., кореспондира и с останалите експертни изводи, от които е видно, че концентрацията на алкохол в кръвта на починалия е била внушителна, по обувките му не са били налични следи от влачене и пр. Що се отнася до протоколите за разпит на двама свидетели-приятели на П., разпитани по друго дело /приложени към жалбата/, то същите не подлежат на обсъждане по делото, доколкото не са проведени в настоящото производство. Доколкото обаче с тях се аргументира също претенцията на жалбоподателите относно необходимост от продължаване на разследването, то съдът намира за необходимо да обърне внимание на въпросните разпити. Въпросните лица, които споделят своите лични впечатления от починалия, вкл. и способността му да поема внушителни количества алкохол без видим ефект върху поведението му, нито са присъствали на процесните събития, нито могат да дерогират експертните изводи. А разпитаните по делото свидетели, които са възприели поведението на П. известно време преди леталния резултат, са категорични относно очевидното външно проявление на видимо нетрезвото му състояние, които синхронни показания никак не са голословни и нелогични при констатирана концентрация на алкохол в кръвта му към момента на експертното изследване от 2,51 промила. С други думи, и според съда не е налична необходимост от продължаване на разследването по делото, в контекста на категоричната понастоящем фактическа установеност, при която е изключена намесата на външно лице в падането на П. /видно и от заключението на комплексната експертиза/.

Що се отнася до леките телесни увреди, които П. е претърпял при физическия конфликт в заведението, далеч предхождащи падането му от покривната тераса, то същите не представляват престъпление от общ характер. Видно от категоричните експертни становища, между тези телесни увреждания и леталния резултат липсва причинно-следствена връзка, поради

което и наличието им не променя прекратителния извод, инкорпориран в прокурорското постановление.

Не може да се сподели и възражението на жалбоподателите, че при допълнителното разследване не са изпълнени указанията на съда относно изследване на обстоятелствата, поради които покривното пространство се е оказало достъпно за клиент на хотела. Напротив, по делото е изисквана и приложена писмена информация от ръководството на хотела, разпитано е като свидетел и лицето, отговарящо за осигуряване безопасността и техническото обслужване. В хода на разследването е установено, че за да достигне до въпросната тераса, П. е преминал през няколко врати, водещи до същата, една от които, имаща надпис, ясно обозначаващ служебното ѝ предназначение, преминал е и през очевидно технически етаж. Т.е. прав е бил прокурорът да отбележи, че за неговото изкачване и пребиваване на покривната тераса като гост на хотела, не е абсолютно никакви основателни причини /цит. от постановлението: “Стигнал до площадка с единична врата от бяла алуминиева дограма с надпис „служебен вход“. Макар да нямал работа там, преминал през нея, изкачил още 9 стъпала и достигнал до площадка с дървена врата...“/, а и от всички обективни обстоятелства по пътя дотам, той е бил в достатъчна степен информиран от страна на хотела и би следвало да е бил наясно, че отива на място, непредназначено за гости /цит. от постановлението: “като възрастен и грамотен човек не е следвало да преминава през вратата „служебен вход““/.

Макар и в показанията на свидетеля Д., който е отговарял за техническото обслужване на хотела към датата на процесните събития, да се сочи информация, че вратата на техническия етаж е била отключена-т.е. достъпна и за клиенти на хотела, то правилно прокурорът е приел, че липсва осъществено поведение /действие или бездействие/, което да бъде субсумирано под състав на „непредпазливо убийство“ по смисъла на чл.123, а и на чл.122 от НК. Така в постановлението е обсъдено изрично липсата на състав на престъпление по чл.123 от НК, доколкото хотелиерската дейност не представлява източник на повишена опасност, а и настъпилият за П. летален резултат не би могъл да се приеме за причинен в резултат от поведението на лицето, отговарящо за безопасността на хотела и да му се вмени във вина /вкл. и непредпазлива такава/. Последното обстоятелство е решаващо в преценката относно липсата и на обикновена непредпазливост по смисъла на чл.122 от НК. И при двете коментирани „непредпазливи убийства“, резултатът-смъртта на жертвата, е причинен *пряко и непосредствено* от конкретно деяние-действие или бездействие, което е непредпазливо и е причинило смърт на пострадалия. Т.е. в момента на извършването на дейност, която е позволена и общественополезна, деецът трябва да съзнава, че поради допуснато от него отклонение от изискванията за безопасност може да причини на някого смърт, но се надява, че с вземането на известни мерки ще избегне този резултат, или макар и в момента на извършване на такава дейност да е могъл да предвиди, че със своите действия може да причини смърт на някого, не е предвидил това. Следователно тук смъртта настъпва от преките действия на дееца-от увреждането, което е причинил /напр. Решение № 33 от

11.ІІ.1982 г. на ВС по н. д. № 13/82 г., І н. о./. В това се изразява и отликата между коментираните престъпни състави на увреждащи престъпления от тези на поставяне в опасност при злепоставянията по чл.136 и сл. НК. Така при престъплението по чл.136 от НК е достатъчно само нарушаване правилата за безопасност на труда, при което се излага на опасност живота или здравето на трудещите се. В конкретния случай очевидно не е осъществено престъпно злепоставяне, доколкото не е налице поставяне в опасност на живота или здравето на трудещите се /П. е клиент, а не служител на хотела/, а и е настъпило реално увреждане, което обаче не може да се вмени във вина, включително непредпазлива такава на свид.Д. или друг служител на хотела.

В обобщение на горното, следва да се изведе становището, че дори да се приеме наличие на евентуално бездействие, изразило се в незаклучването на въпросната врата/респ. врати на хотела, то същото не представлява пряка и непосредствена причина за настъпване смъртта на П. по смисъла на чл.122 и чл.123 от НК. Такава причина се явява единствено собственото поведение на П., който сам е причинил леталния резултат. А и качването на последния, без каквато и да било основателна причина на покривната тераса /която видно и от протокола за оглед никак не е с незначително малка площ/, и то преминавайки през врати и етажи с очевидно техническо предназначение и последвалото падане не могат да се вменят във вина, вкл. и непредпазлива на служител на хотела, който нито е бил длъжен, нито е могъл да предвиди случилото се.

С оглед избягване на всякакви съмнения в коректността на оспорваните правни изводи на прокуратурата относно липсата и на „непредпазливо убийство“, осъществено като резултат от евентуално нарушение мерките на безопасност от страна на конкретно лице от хотелиерския персонал, респ. ръководство, уместно е според съда да се обърне внимание върху правната същност на причинно-следствената връзка от гледна точка на наказателната теория и съдебна практика по наказателни дела.

При разглеждане на въпроса относно наличието или липсата на причинна връзка между конкретна съставомерна по чл.123 или чл.122 от НК деятелност и престъпния резултат в контекста на процесния случай, уместно е да се обсъдят възможните усложнения при протичане на причинния процес, които не особено прецизно в съдебната практика понякога се определят като прекъсване на причинната връзка. Това най-общо са хипотезите на последващи привходящи фактори, които се дължат на проява на друго лице, на принос на самия пострадад или на последващо действие на природни сили или други фактори, както и случаите на възможност за предотвратяване на резултата, което не се е случило поради невземане на подходящи контрамерки от пострадалия или друго лице. По отношение на т.нар. прекъсване на причинната връзка в съдебната практика е застъпено становището, че ако между поведението на дееца и свързания с него престъпен резултат не се намеси нова причина, поставена от друго лице или природни сили, не може да има прекъсване на причинната връзка /Р.№ 608/75г. на

ВКС, I н.о., Р.№833/1941г. на I н.о., интересни примери се съдържат в Наказателният закон според тълкувателните решения на ВКС от 1896-1945 г., част I, 1946г., И.Н., с.56, 60/. Макар коментираният „усложнения“ да касаят напълно различни от процесните факти, от значение за настоящия казус е категоричното становище, че при всички случаи за прекъсване на причинната връзка се приема намесата на такива необикновени действия на пострадалия или на привходящи и чужди сили /трето лице, природни сили и пр./, които самостоятелно изменят причинния ход на събитието, по начин, че изключват отговорността на дееца за предизвикания от друго /или от действието на природни сили/ резултат /Р.№101/1942г. на I н.о. на ВС, Н.Долапчиев, Наказателно право, 1994, с.185-187/. Т.е. дори в случаите, в които е налице и човешка дейност, принципно, годна да бъде субсумирана под съответната правна квалификация, е възможно да бъде изключена отговорността на дееца при наличие на коментираният „привходящи фактори“. В процесния случай, липсва въобще такава дейност, принципно отговаряща на критериите, поставени от разпоредбите на чл.123 и чл.122 от НК за осъществяване на съставомерното изпълнително деяние.

Предвид гореизложеното, неоснователни са претенциите на пострадалите за отмяна на прекратителното постановление и формулираните в жалбата възражения и искания. Според съда, акцентът в коректната преценка на казуса е от правно естество и същата е направена след всестранно и пълноценно изясняване в хода на разследването на всички факти, включени в предмета на доказване. Ето защо според съда проведеното разследване е обективно, всестранно и пълно, а изведеното от прокуратурата окончателно становище относно липсата на съставомерните елементи на престъплението по чл.115 от НК, а и на друго престъпление от общ характер, е обосновано и законосъобразно, което налага потвърждаването на обжалвания прокурорски акт.

Ето защо и на основание чл.243, ал.6, т.1, вр. ал.5 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление на Окръжна прокуратура-Пловдив от 13.02.2023г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 182/2020г. по описа на Отдел „Криминална полиция“ при ОДМВР гр. Пловдив.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено пред Пловдивски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____